FI

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 13 päivänä marraskuuta 2008

Suomen valtiovarainministeriön pyynnöstä,

luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi valtion vakuusrahastosta annetun lain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

(CON/2008/68)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 31 päivänä lokakuuta 2008 Suomen valtiovarainministeriöltä pyynnön antaa lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi valtion vakuusrahastosta annetun lain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta (jäljempänä ’lakiehdotus’).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohtaan ja jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi 29 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/415/EY[1] 2 artiklan 1 kohdan 6 luetelmakohtaan, sillä lakiehdotus sisältää rahoituslaitoksiin sovellettavia sääntöjä siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden vakauteen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Lakiehdotuksen tausta ja tavoite

1.1 Lakiehdotus koskee lakia valtion vakuusrahastosta[2], joka säädettiin alun perin 1990-luvun alun pankkikriisin yhteydessä Suomen pankkijärjestelmän vakauden turvaamiseksi. Tuolloin suurin osa valtion tukitoimista ja kriisinhallintatoimista toteutettiin valtion vakuusrahaston kautta, jolle annettiin valtuus myöntää tukilainoja ja takuita talletuspankkien omille vakuusrahastoille[3], tukea pankkeja suoraan merkitsemällä niiden osakkeita sekä myöntää tukea muissa muodoissa. Laissa valtion vakuusrahastosta määritellään näin ollen pankkituen yleiset puitteet, ja siinä säädetään mm. pankkitukeen sovellettavista välineistä, ehdoista, menettelyistä, rahoituksesta ja hallinnosta. Valtion vakuusrahastoa hallinnoi valtiovarainministeriö. Eduskunta päättää varojen osoittamisesta valtion vakuusrahastoon valtion budjetista, ja valtioneuvostolle on annettu valtuus päättää tukitoimista. Suomen Pankilta ja Rahoitustarkastukselta pyydetään lausunto tukitoimiin liittyvistä valtioneuvoston päätöksistä.

---

1 EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42.

2 Laki nro 379/1992, sellaisena kuin se on muutettuna.

3 Pankkien omista vakuusrahastoista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 113 §:ssä. Näiden rahastojen jäsenyys on nykyisin pankeille vapaaehtoista. Lakisääteinen talletussuoja on näihin rahastoihin nähden erillinen järjestelmä, ja vakuusrahastojen merkitys on vähentynyt talletussuojajärjestelmän käyttöönoton jälkeen.

1.2 Lakiehdotus on osa Suomen hallituksen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on rahoitusmarkkinoiden vakauden säilyttäminen kansainvälisen rahoituskriisin yhteydessä ja joiden avulla pyritään euroalueen maiden yhteisestä Euroopan laajuisesta toimintasuunnitelmasta 12.10.2008 annetun julistuksen[4] (jäljempänä 'euroalueen maiden julistus') toteuttamiseen. Puheena olevan lakiehdotuksen lisäksi hallitus on Suomen rahoitusmarkkinoiden vakauttamista koskevan suunnitelmansa mukaisesti pyytänyt 22.10.2008 eduskunnalta suostumusta valtiontakaukselle pankkien liikkeeseen laskemille velkainstrumenteille[5].

1.3 Lakiehdotuksen perusteluissa todetaan, että nykyisessä laissa valtion vakuusrahastosta määritetään väljät puitteet, jotka mahdollistavat erilaisten tukitoimien toteutuksen, ja että tukitoimia koskevat yleiset ehdot ovat tarkoituksenmukaiset. Valtion vakuusrahastosta annetussa laissa ei kuitenkaan säädetä viranomaisten mahdollisuudesta ryhtyä toimenpiteisiin aikaisessa vaiheessa järjestelmäriskin kannalta merkityksellisten vakavaraisuusongelmien ratkaisemiseksi tai mahdollisuudesta puuttua tilanteisiin, joissa vakaan toiminnan edellytykset vaarantuvat ulkoisten syiden vuoksi.

1.4 Lakiehdotuksen mukaan hallituksella olisi valtuus velvoittaa vaikeuksissa oleva pankki tukihakemuksen tekemiseen, jos (a) pankin vakavaraisuus on heikentynyt tai sen voidaan odottaa heikentyvän niin, että edellytyksiä jatkaa toimiluvan mukaista toimintaa ei ole; (b) pankin vakavaraisuuden saattaminen hyväksyttävälle tasolle ei ole mahdollista ilman valtion rahoitustukea; ja (c) pankin selvitystila tai konkurssi voi johtaa vakaviin häiriöihin rahoitusmarkkinoilla. Jos pankki ei tee tukihakemusta, valtioneuvosto voi pankin yhtiömuodosta riippuen päättää pankin osakkeiden ja pääomalainojen tai liiketoiminnan lunastuksesta. Lisäksi tukitoimien kohteena voisi olla myös pankin omistussyhteisö, mutta mahdollisuus kanavoida varoja pankkien omien vakuusrahastojen kautta poistettaisiin. Lisäksi hallituksella olisi valtuus rajoittaa enintään kuuden kuukauden ajaksi talletuspankkien ja muiden rahoitusmarkkinaosapuolten toimintaa sekä päättää arvopaperikaupassa sovellettavia menettelytapoja koskevista rajoituksista. Valtioneuvosto voi päättää tällaisista rajoituksista, mikäli se on välttämätöntä rahoitusmarkkinoiden kansainvälisten häiriöiden tai toisen valtion viranomaisten toimien vuoksi.

2. Yleisiä huomautuksia

2.1 EKP on antanut kansainväliseen rahoituskriisiin liittyvissä asioissa useita valtion tukitoimiin liittyviä lausuntoja[6] ja korostanut, kuinka tärkeää on omaksua rahoitusmarkkinoiden luottamuksen

---

4 Euroalueen maiden julistus on saatavilla Ranskan puheenjohtajuuskauden Internet-sivuilta www.ue2008.fr.

5 Hallituksen esitys HE 181/2008 vp. Perustuslain 82 §:n 2 momentin mukaan valtiontakaus ja valtiontakuu voidaan antaa eduskunnan suostumuksen nojalla. Tällaiset takuut perustuvat lisäksi lakiin valtion lainanannosta sekä valtiontakauksesta ja valtiontakuusta (449/1988) sekä valtioneuvoston asetukseen valtiontakauksesta perittävistä maksuista (asetus 20/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 109/2008). Lisätietoa rahoitusmarkkinoiden vakauttamisesta Suomessa on valtiovarainministeriön tiedotteissa 164/2008 ja 168/2008, jotka ovat saatavilla ministeriön Internet-sivuilta www.vm.fi.

6 Ks. EKP:n lausunto CON/2008/44, annettu 3 päivänä lokakuuta 2008 Irlannin valtiovarainministerin pyynnöstä, luottolaitoksia ja rahoitustukea koskevasta lakiehdotuksesta (2008); EKP:n lausunto CON/2008/46, annettu 8 päivänä lokakuuta 2008 Belgian valtiovarainministeriön pyynnöstä, luonnoksesta lakiehdotukseksi toimenpiteistä rahoitusjärjestelmän vakauden edistämiseksi ja erityisesti rahoitusjärjestelmän vakauttamiseen liittyvästä, lainojen vakuudeksi myönnettävästä valtiontakuusta; EKP:n lausunto CON/2008/48, annettu 15 päivänä lokakuuta 2008 Irlannin

palauttamiseen tähtäävä yhtenäinen lähestymistapa ja toimia euroalueen maiden julistuksen mukaisesti. Sen vuoksi EKP haluaa kiinnittää lausuntoa pyytävän viranomaisen huomion lausuntoihin, jotka EKP on hiljattain antanut muiden jäsenvaltioiden pyynnöstä ja joissa EKP on ottanut kantaa lakiehdotuksiin, joilla on lakiehdotuksen kanssa yhteisiä piirteitä. EKP:n tarkoituksena on helpottaa nykyiseen rahoitusmarkkinatilanteeseen liittyvien kansallisten toimenpiteiden koordinointia mm. antamalla ja julkaisemalla tällaisia kansallisia lakiehdotuksia koskevat EKP:n lausunnot nopeasti.

2.2 EKP toteaa aikaisemmissa lausunnoissaan esittämänsä kannan mukaisesti, että on tarpeen varmistaa, etteivät tukia saavat laitokset hyödy tuista perusteettomasti tai käytä turvattua asemaansa oikeudettomasti hyväkseen. Tältä osin EKP toteaa, että olisi vältettävä sellaisia rahoitustukijärjestelyjä, joiden voidaan katsoa johtavan joitakin luottolaitoksia suosivaan kohteluun. Tämän tapauksen osalta EKP toteaa, että lakiehdotuksessa laajennetaan tukitoimien soveltamisalaa siten, että se ulottuu suomalaisten talletuspankkien lisäksi tällaisten pankkien omistusyhteisöihin. Lisäksi lunastustoimia voidaan soveltaa pankin yhtiömuodosta riippumatta. Tätä näkökohtaa olisi selvennettävä lakiehdotuksessa. Tämän vuoksi EKP myös korostaa, miten tärkeää on varmistaa, että lakiehdotuksen nojalla ehdotetut järjestelyt, täytäntöönpanotoimet mukaan luettuina, ovat sopusoinnussa sovellettavan yhteisön oikeuden sekä niiden kriteerien kanssa, jotka on määritelty komission tiedonannossa ”Valtiontukisääntöjen soveltaminen maailmanlaajuisen finanssikriisin seurauksena rahoituslaitosten suhteen toteutettuihin toimenpiteisiin”[7] (jäljempänä ’komission tiedonanto’). Näistä syistä EKP odottaa, että siltä pyydetään lausuntoa sen toimivaltaan kuuluvista täytäntöönpanotoimista.

---

valtiovarainministerin pyynnöstä, luottolaitoksia ja rahoitustukea koskevasta lakiehdotuksesta (2008); EKP:n lausunto CON/2008/50, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008 Belgian valtiovarainministeriön pyynnöstä, rahoitussektorin valvonnasta ja rahoituspalveluista 2 päivänä elokuuta 2002 annetun lain 117bis §:n nojalla annettavasta lakiehdotuksesta; EKP:n lausunto CON/2008/52, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008 Espanjan talousasioista vastaavan ministerin pyynnöstä, asetuksesta rahoitusvarojen hankkimiseksi tarkoitetun rahaston perustamiseksi sekä asetuksesta euroalueen maiden yhteiseen Euroopan laajuiseen toimintasuunnitelmaan liittyvien kiireellisten rahoituksellisten ja taloudellisten toimenpiteiden toteuttamiseksi; EKP:n lausunto CON/2008/54, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008 Tanskan talous- ja elinkeinoasioista vastaavan ministeriön pyynnöstä, rahoitusjärjestelmän vakautta koskevasta lakiehdotuksesta, EKP:n lausunto CON/2008/55, annettu 20 päivänä lokakuuta 2008 Itävallan valtiovarainministeriön pyynnöstä, oikeudellisista toimenpiteistä Itävallan rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamiseksi; EKP:n lausunto CON/2008/56, annettu 21 päivänä lokakuuta 2008 Banque de Francen pyynnöstä, talouden rahoitusta koskevan finanssilain muuttamista koskevasta ehdotuksesta; EKP:n lausunto CON/2008/57, annettu 21 päivänä lokakuuta 2008 Saksan valtiovarainministeriön pyynnöstä, rahoitusmarkkinoiden vakauttamiseen tähtäävien toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevasta laista ja sen täytäntöönpanoa koskevasta määräyksestä; EKP:n lausunto CON/2008/58, annettu 23 päivänä lokakuuta 2008 Banca d’Italian Italian talous- ja valtiovarainministeriön puolesta esittämästä pyynnöstä, pankkijärjestelmän vakauden ja luottojen myöntämisen jatkuvuuden takaamiseen tähtääviä kiireellisiä toimenpiteitä sisältävistä kahdesta laista; EKP:n lausunto CON/2008/59, annettu 24 päivänä lokakuuta 2008 Ruotsin valtiovarainministeriön pyynnöstä, lakiehdotuksesta toimenpiteistä Ruotsin rahoitusjärjestelmän vakauttamiseksi; EKP:n lausunto CON/2008/60, annettu 27 päivänä lokakuuta 2008 Espanjan talousasioista vastaavan ministerin pyynnöstä, rahoitusvarojen hankkimiseksi tarkoitetun rahaston perustamisesta annetun asetuksen nro 6/2008 täytäntöönpanoa koskevasta määräysluonnoksesta ja rahaston johtokuntaa koskevasta sopimusluonnoksesta; EKP:n lausunto CON/2008/61, annettu 28 päivänä lokakuuta 2008 Belgian valtiovarainministerin pyynnöstä, toimenpiteistä rahoitusjärjestelmän vakauden edistämiseksi ja erityisesti rahoitusjärjestelmän vakauttamiseen liittyvästä lainojen vakuudeksi myönnettävästä valtiontakuusta talletussuojan ja henkivakuutusten suojan yhteydessä 15.10.2008 annetun lain toimeenpanoa koskevasta asetusluonnoksesta sekä rahoitussektorin ja rahoituspalvelujen valvonnasta 2.8.2002 annetun lain muuttamisesta; EKP:n lausunto CON/2008/62, annettu 29 päivänä lokakuuta 2008 Ruotsin valtiovarainministeriön pyynnöstä, asetusluonnoksesta valtion takuista pankeille ym. Kaikki EKP:n lausunnot ovat saatavilla EKP:n Internet-sivuilta www.ecb.europa.eu/ecb/legal/opinions/html/index.en.html.

7 2008/C 270/02.

3. Erityisiä huomautuksia

Lakiehdotus ja euroalueen rahapolitiikka

3.1 EKP toteaa, että jäsenvaltioiden on euroalueen maiden julistuksen mukaisesti toimittava koordinoidusti, jotta voidaan välttää se, että merkittävät erot tukitoimien kansallisessa täytäntöönpanossa johtaisivat haitallisiin vaikutuksiin ja aiheuttaisivat vääristymiä pankkisektorilla maailmanlaajuisesti. Euroalueen maiden julistuksessa todetaan tarve tehdä yhteistyötä EKP:n kanssa, jotta voitaisiin varmistaa toimenpiteiden yhdenmukaisuus eurojärjestelmän likviditeetinhallinnan kanssa ja niiden yhteensopivuus eurojärjestelmän rahapolitiikan ohjausjärjestelmään nähden. Nämä seikat huomioon ottaen EKP toteaa, että jäsenvaltioiden tulisi välttää koordinoimattomien päätösten tekemistä, sillä se voi johtaa euroalueen rahamarkkinoiden pirstoutumiseen. Tältä osin EKP esittää seuraavia rahapolitiikan kannalta tärkeitä huomautuksia lakiehdotuksen mukaisista toimenpiteistä.

3.2 Tukitoimenpiteisiin sovellettavien ehtojen osalta EKP toteaa, että lakiehdotuksessa ei määritellä tarkemmin yksityiskohtaisia ehtoja tai tukea saavan yhteisön suoritettavaksi tulevia maksuja. EKP:n käsityksen mukaan valtion vakuusrahastosta annetun lain 14 §:n mukaan tukitoimiin liittyviä ehtoja voidaan määrittää erikseen, kun eduskunta päättää varojen kohdentamisesta ja/tai valtioneuvosto päättää tukitoimista kussakin tapauksessa. EKP esittää seuraavat erityiset huomautukset:

3.3 Ensinnäkin EKP toteaa, että lakiehdotuksessa ei säädetä tukitoimien täytäntöönpanoon sovellettavasta aikarajasta. Tällaiset ajallisesti rajaamattomat järjestelyt eivät ole euroalueen maiden julistuksen mukaisia, sillä siinä korostetaan järjestelyjen tilapäistä luonnetta.

3.4 Toiseksi siinä tapauksessa, että valtion vakuusrahastosta myönnettäisiin valtiontakuita osana euroalueen maiden julistuksen toteutusta, EKP:n käsityksenä on, että tällaiset takuut soveltuisivat kaikkiin vastuisiin ilman maturiteettiin liittyviä rajoituksia. Tältä osin EKP muistuttaa Suomen viranomaisia euroalueen maiden julistuksen 8 artiklasta, jossa mm. todetaan, että euroalueen hallitukset tarjoavat valtiontakuun pankkien uusille keskipitkille (enintään viiden vuoden) etuoikeutetuille (*senior*) velkainstrumenteille. EKP katsoo myös, että käytännössä pankkien velkainstrumenteille myönnettävään valtiontakuuseen liittyvien järjestelyjen tarkoituksena tulisi olla (a) puuttua likviditeettivaikeuksissa olevien vakavaraisten pankkien varainhankintaongelmiin parantamalla pankkien pitempiaikaisten velkainstrumenttien markkinoiden toimivuutta; (b) säilyttää rahoituslaitosten yhtäläiset toimintaedellytykset ja välttää markkinoiden vääristymät; ja (c) varmistaa yhdenmukaisuus eurojärjestelmän likviditeetinhallinnan kanssa. Toisaalta EKP katsoo, että valtiontakuiden ulottamista kattamaan pankkien väliset talletukset tulisi välttää. Niiden johdosta euroalueen rahamarkkinoiden kansallisilla segmenteillä voisi esiintyä merkittäviä vääristymiä, sillä tällaiset takuut voisivat lisätä lyhytaikaisten velkainstrumenttien liikkeeseenlaskua jäsenvaltioissa ja siten heikentää perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan

nojalla eurojärjestelmän yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvan yhteisen rahapolitiikan toimeenpanoa[8].

3.5 Kolmanneksi EKP katsoo, että lakiehdotuksessa ei määritellä valtiontakuisiin sovellettavan hinnoittelun osalta tarkempia ehtoja, vaan ne määritellään tapauskohtaisesti[9]. Tässä yhteydessä EKP muistuttaa Suomen viranomaisia siitä, että on äärimmäisen tärkeää varmistaa tällaisten takuiden hinnoittelun yhtenäisyys euroalueella ja EU:ssa, sillä yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamisella on tässä suhteessa olennainen merkitys. Takausmaksun tulisi myös olla riskiperusteinen ja markkinaehtoinen, ja se olisi määriteltävä niiden kustannusten perusteella, joita vastaavalla takuulla on markkinoilla.

3.6 Neljänneksi valtion vakuusrahasto voi lakiehdotuksen 1 §:n nojalla hankkia rahoituslaitosten osakkeita ja omistuksia. Vaikka tällaisten toimenpiteiden tarkoituksena on palauttaa luottamus Suomen pankkijärjestelmään, on myös tärkeää, että valtion vakuusrahaston toteuttamiin transaktioihin sovellettava hinta määritetään koordinoidulla tavalla euroalueen ja EU:n piirissä ja että hankitun varallisuuden hinta on markkinaehtoinen. EKP kiinnittää huomiota valtion vakuusrahaston toteuttamien transaktioiden hinnan määrittämisen tärkeyteen ja niihin vaikutuksiin, joita hinnoilla voi olla yhteisen rahapolitiikan alaan kuuluvien päätösten välittymisen kannalta euroalueella. Tältä osin EKP korostaa, että mikäli hintojen määrittämistä ei koordinoida euroalueen jäsenvaltioiden kesken, voidaan ajautua euroalueen rahamarkkinoiden segmentoitumiseen. Lisäksi valtion vakuusrahaston toteuttamat transaktiot eivät saa haitata yhteisen rahapolitiikan välittymistä. EKP:lle olisi siten varattava mahdollisuus osallistua tällaiseen yhteistoimintaan ja koordinointiin, ja EKP pitäisi myönteisenä tällaisten säännösten sisällyttämistä myöhempään lainsäädäntöön.

Suomen Pankin rooli

3.7 EKP:n käsityksen mukaan valtion vakuusrahastoa hallinnoi valtiovarainministeriö, ja Suomen Pankin rooli rahaston yhteydessä rajoittuu ainoastaan tukitoimia koskevien lausuntojen antamiseen. EKP pitää myönteisenä näitä säännöksiä, joissa todetaan Suomen Pankin asiantuntemus valtion vakuusrahaston toiminnan kannalta olennaisilla alueilla. Tältä osin EKP huomauttaa, että Suomen Pankin osallistumisen rahaston toimintaan tulee olla sopusoinnussa perustamissopimuksen määräysten kanssa. EKP olettaa, että Suomen Pankin toimet rahaston hyväksi toteutetaan tavalla, joka on täysin Suomen Pankin institutionaalista ja taloudellista riippumattomuutta koskevien vaatimusten mukainen, jolloin varmistetaan perustamissopimuksen sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön mukaisten tehtävien asianmukainen hoitaminen. Toiseksi EKP:n käsityksen mukaan rahaston resurssit rahoitetaan yksinomaan budjettivaroista.[10] On sen vuoksi oletettavissa, että Suomen Pankin osallistuminen käsittää ainoastaan neuvoa-antavaa toimintaa ja erityisesti että osallistuminen on täysin

8 Ks. EKP:n lausunto CON/2008/52.

9 Valtion vakuusrahastosta annetun lain mukaisten tukitoimien osalta valtioneuvosto päättää talousarviossa myönnettyjen valtuuksien nojalla myöntämiensä takausten, takuiden ja sitoumusten pääoman ja sopimusvelvoitteesta valtiolle aiheutuvan vastuun mukaan määräytyvän vastikkeen. Valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetussa laissa (449/1988) tarkoitettua takausmaksua ei peritä näistä takauksista tai velvoitteista.

10 Ks. valtion vakuusrahastosta annetun lain 2 §.

sopusoinnussa perustamissopimuksessa määritellyn julkisen rahoituksen kiellon kanssa[11]. Jos valtio pyytäisi Suomen Pankkia huolehtimaan muista rahastoon liittyvistä tehtävistä, tällaisen toiminnan tulisi myös tehtäviin liittyvien korvausten osalta olla täysin sopusoinnussa edellä mainitun kiellon kanssa.

Valtiontukia ja rahoituspalveluja koskevat yhteisön säännöt

3.8 Lisäksi on varmistettava, etteivät tukia saavat laitokset hyödy tuista perusteettomasti käyttämällä turvattua asemaansa oikeudettomasti hyväkseen.[12] Tässä yhteydessä EKP huomauttaa, että lakiehdotuksen perusteluissa[13] viitataan hiljattain annettuun komission tiedonantoon, joka koskee rahoitussektorin tukijärjestelmien sopusointuisuutta EU:n valtiontukisääntöjen kanssa ja joka sisältää yksityiskohtaisia sääntöjä valtiontakuiden myöntämisen yhteydessä sovellettavista tukea saavien laitosten kelpoisuuskriteereistä[14]. Aikaisempien lausuntojensa[15] mukaisesti EKP muistuttaa sen seikan tärkeydestä, että lakiehdotuksessa ehdotetut järjestelyt toteutetaan täysin sovellettavien yhteisön säännösten mukaisesti, mukaan lukien EU:n rahoituspalveluja koskeva lainsäädäntö ja sisämarkkinoihin sovellettavat periaatteet. Olisi myös varmistettava, että tällaiset toimenpiteet ovat EY:n kilpailuoikeuden vaatimusten, erityisesti valtiontukia koskevien sääntöjen, mukaisia ja että valtion aseman osakkeenomistajana tulee olla ajallisesti rajoitettu.

Tämä lausunto julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

Annettu Frankfurt am Mainissa 13 päivänä marraskuuta 2008.

[allekirjoitus]

EKP:n puheenjohtaja

Jean-Claude TRICHET

---

11 Ks. EKP:n lausunto CON/2008/52, 3.2 kohta.

12 Ks. esim. EKP:n lausunto CON/2008/48, 3.4 kohta, EKP:n lausunto CON/2008/50, 3.1 kohta, ja EKP:n lausunto CON/2008/57, 3.4 kohta.

13 Ks. lakiehdotuksen perustelujen 2.2 kohta.

14 Ks. komission tiedonannon 18 kohta, jossa todetaan, että ”Kelpoisuusperusteiden [--] on oltava objektiivisia ja niissä on otettava huomioon rahoituslaitosten asema kyseisessä pankkijärjestelmässä ja koko taloudessa. Niiden on oltava myös syrjimättömiä, jotta voidaan välttää tarpeettomat kilpailua vääristävät vaikutuksen naapurimarkkinoihin ja sisämarkkinoihin yleensä. Kansallisuuteen perustuvan syrjinnän kieltävää periaatetta soveltaen takausjärjestelyn olisi koskettava kaikkia kyseisessä jäsenvaltiossa perustettuja ja siellä merkittävää toimintaa harjoittavia rahoituslaitoksia, tytäryhtiöt mukaan lukien.”

15 Ks. EKP:n lausunto CON/2008/44, 2.3 kohta, ja EKP:n lausunto CON/2008/48, 3.5 kohta.